

Prøve, nemlig de Sukkere, der indbefattes mellem Prøve Nr. 18 og Prøve Nr. 9. Det er for at faa at vide, om denne Grænse for Befattning af Sukker kan antages at blive bibeholdt for Eftertiden, at jeg vil tillade mig at stille min Forehørgsel. Som ærede Medlemmer ville erindre, blev der i dette Ting vedtaget en Forandring i det Toldlovforslag, som forelaa her, hvorved Grænsen for den højeste Befattning af Sukker flyttedes fra Nr. 18 til Nr. 16. Denne Flytning af Grænsen vil ikke faa nogen Indflydelse paa dette Lovforslag, dersom man udelukkende vil henholde sig til den ældende Toldlov; men ligaaer det indenfor Aftalerens Ræds, at denne Vedtagelse skal blive gældende paa den nye Sukkertoldlov, som her agtes vedtagen, anser jeg det for at være en meget farlig Historie, noget, som vil betage denne Lov ethvert Skin af at være en Lov, der paa nogen som helst Maade kan komme Befolkningen til Gode. Det er jo nemlig saaledes, at mellem disse Farvenuancer af Sukkere, her er Tale om — jeg henviser til de Oplysninger, der foreligge paa Tingets Bord, som ere komne fra de kjøbenhavnske Sukkerimportører — ligger netop den store Masse af Sukkere, som bruges navnlig af den mindre bemidlede Del af Befolkningen. Det anføres saaledes, at der er Tale om 90 pCt. af det indførte engelske Farin, at der er Tale om 75 pCt. af Demerara og lignende Sukkere, og der er Tale om 70 pCt. af indførte Portoricosukkere. Det anføres tillige, at der alene af engelsk Farin indføres her i Landet saadan noget som ca. 12 Millioner Pund om Aaret; hvor meget der indføres af de andre Sorter, veed jeg ikke, men jeg maa antage, at der indføres i ikke ringe Grad af de Sukkere, da det udtrykkelig er fremhævet, at det er de af den mindre bemidlede Befolkning brugte Sukkere, her er Tale om. Hvis det skulde være Meningen med, at det høje Ting her har vedtaget denne Toldforandring paa Sukkere, at Positionen Nr. 227 for Eftertiden skal strække sig til Væghedsgrænse Nr. 16 i Stedet for Nr. 18, har denne Lov derved mistet ethvert Skin af at være en Lov, som i mindste Maade kan komme Befolkningen til Gode. Man giver den endnu et Skin deraf, men dette Skin lader jeg mig ikke narre af. Jeg ser bestandig paa Loven saaledes, at den ikke vil komme Befolkningen til Gode, selv om Grænsen for Vægheden ikke bliver flyttet i Henhold til det høje Tings Vedtagelse paa dette Omraade. Jeg maa bestemt fastholde, at Sukkertolden er en Told, der virker op efter. De mere velhavende Folk faa den største Del af Suk-

kertolden at betale, baade fordi de have det største Sukkerforbrug og ogsaa, fordi den højeste Told hviler paa det Sukker, som mest bruges i de vel stillede Huse. Derimod er Allet, navnlig efter at man har draaget andre Sorter ind, en Vare, der bruges af den store ubemidlede Befolkning, og den vil komme til at udrede det Beløb, der overstiger Medsættelsen paa Sukkertolden. Foruden at dette altsaa er en Forøgelse af de indirekte Statter, er det en Forøgelse, der letter Statuten for de vel stillede og tynner ned paa de ubemidlede. Den ærede første Landstingsmand for sjette Kreds (S. Pedersen) fremhævede, at man maatte stræbe at komme hjem med Resultater af Rigsdagssamlingen. Der til vil jeg sige, at der ikke skulde være mig noget kærere end at komme hjem til Befolkning med Resultater af Lovgivningsvirksomheden, men Betingelsen for, at det skulde være tilfredsstillende for mig, er, at det er gode Resultater. Saadanne Resultater som de, der her foreligge, ønsker jeg, at man aldrig nogen Sinde maa komme ud til den danske Befolkning med og sige: Det er det, Lovgivningsmagten har udrettet i denne Samling. Jeg tror ikke, det kan forsvares overfor den store Befolkning at komme med den Slags Resultater.

S. Pedersen: Jeg vil blot faa et Par Ord til Trost for den sidste ærede Tale. Naar han udtalte Væghedsfor, at Befolkningen i 4 Aar skulde komme til at bære Alstaten uden at faa Medsættelse af Sukkerstaten, saa kan jeg berolige ham med, at det ikke er Tanken. Den Væghedsfor, som i denne Henleende er nødvendig i Forslaaets § 1, vil ganske sikkert blive foretaget. Naar det ærede Medlem sagde, at Betydningen af, at § 3 aaar ud, vel maatte være den, at de ikke skulde have Alverdensforsørgelse, saa forekommer det mig temmelig umotiveret at fremhæve dette i det Øjeblik, man netop staar i Begreb med at begynde paa en Alverdensforsørgelse. Det synes meget rimeligt, at man ikke indsætter i denne Lov en Bestemmelse om, at hvad der bliver til overs af denne Lovs Indtægt, skal henlægges til et Fond, som ikke maa røres, førend der kommer en Lov om Alverdensforsørgelse. Det vilde være temmelig urigtigt i samme Øjeblik, som man staar i Begreb med at vedtae en saadan Lov. At denne Lov ikke tilfredsstiller det ærede Medlems Fordringer, er en Saa for sig; disse Fordringer ere vist meget vanskelige at imødefomme. Jeg antager, at hvad man her har gjort, og som jeg ganske vist betragter kun som en Begyndelse, vil blive modtaget